

R U S L A N D.

PETERSBURG den 3. Augustus.

De baron van Haecheren, buitengewoon gezant en gevolmachtigd minister van Z. M. den Koning der Nederlanden aan ons hof, is den 31. juli met verlof van hier over Hamburg naar den Haag terug gekeerd. Voor zijn vertrek heeft hij van Z. M. den Keizer de St. Anna-orde 1ste klasse, ten bewijze van 's Keizers genegenheid, ontvangen.

— De russische vloot, onder bevel van den vice-admiraal graaf van Heyden, is den 4. juli te Reval voor anker gekomen en den 7. weder naar de Oostzee gezeld.

Onze vloot uit de Bosporus is in onze zuidelijke havens teruggekeerd.

— De Polen hebben wij de beste berichten, de orde en rust, die er heerschen, doen de bewoners het geluk bejefien, hetwelk zij thans weder mogen genieten. Sedert de pogingen van eenige rustverstoorders, die in de maanden Maart en April, gewapend in Polen droegen, met oogmerk om een opstand te bewerken, doch alle werden gevat en verdreven, heeft men van geene wanorde meer gehoord. De Polen wenschen de rust en den vrede.

I T A L I E.

NAPELS den 1. Augustus.

De verhoudingen met Sicilië zal weldra beter en met minder kosten dan thans worden daargesteld. Een officier der marine is met de brik *Sphinx* naar Engeland gezonden, om aldaar twee stoomschepen te koop, die een regelmatig gemeenschap met Palermo en Messina zullen onderhouden.

— Het stoomschip *Franco* heeft de reis naar Griekenland en Turkije volbragt. Onder de reizigers op dat schip hebben hevige verschillen plaats gehad, welke tot gevolge hebben gehad, dat een jonge Pranselman, de heer de C..., in Konstantinopel is achter moeten blijven.

— De Koning doet veel ter versiering der hoofdstad en omstreken. In de Strada Chiaja wordt eene nieuwe poort met basreliefs en arbesken gebouwd; een nieuwe fraaie trap wordt naar den Capodimonte aangelegd, en de bouw aan de kerk St. Francisco di Paola wordt met ijver voortgezet.

— De verschillen tusschen Napels en Tunis zijn vereffend. De gezant van Tunis heeft den 22. juli in een plechtig gehoor, in tegenwoordigheid van de Koninklijke familie, het korps diplomatiek, enz., verschooning gevraagd over de beleediging der Napelsche vlag aangeaan. Hiermede is het verschil vereffend. De twist tusschen Napels en Marokko zal ook wel geen gevolgen hebben, daar men verneemt, dat eene fransche vloot zich bij de onze zal voegen, om door krachtige maatregelen een einde te maken aan de bigendunkelijke vorderingen van dien Roof-Staat.

— De hertogin van Berry bevindt zich nog bij Palermo, en leeft aldaar zeer eenvoudig op het buitengoed van den prins Butera. De graaf Hector Lucchesi-Palli is bij haar. Men wil, dat zij zich naar Prág zal begeven.

TRIESTE den 3. Augustus.

Het dagblad van Smirna spreekt van groote verbeteringen, welke *Mehemed Ali*, Onder-Koning van Egypte, wil invoeren. Hij wil zijne zeemagt tot 20 linieschepen vermeerderen; hij wil eenen straatweg maken van Alexandria naar Kairo; een kanaal laten graven van de Nijl tot de Rode Zee; Candia wil hij tot eene vrij-haven verklaren, en te Judas een arsenaal doen bouwen. *Mehemed* zal zich naar Candia begeven, vergezeld van de konink van Frankrijk en Engeland.

— Uit Syra hebben wij brieven tot den 8. juli, welke de aankomst van Koning Otto op dat eiland melden; Z. M. was er met gejuich ontvangen. In geheel Griekenland heerschte rust.

— Uit Neuplia, Griekenland, schrijft men van den 31. juli, het volgende:

Het schijnt, dat wij reeds in den ophanden zijnde heft Neuplia zullen verlaten, om Athene, de toekomstige hoofdstad van Griekenland, te bereiken. De Koning heeft met zijnen broeder Athene bezocht, en bij zijne terugkomst, was zijn besluit genomen om die plaats tot zijne hoofdstad te nemen. Gelegenheid en luchtgesteldheid, het tegenwoordig en het verleden hebben aldaar te gelijk eenen groten indruk op hem gemaakt. In den ministeriële raad, waarin over deze zaak is beraadslaagd, waren de stemmen zeer verdeeld, en de peloponnesische partij, welke de hoofdstad zeer ongaarne buiten het Schier-eiland zien zoude, vond daarbij groote voorspraak. De Peloponnesus beschouwt zich als het hoofdgedeelte van Griekenland, en in der daad was het dit ook tot heden, en wenscht daarom, dat de Koning in deszelfs midden blijve. Tegen Athene werd hoofdzakelijk ingebracht, dat alle gebouwen en gronden, in- en om de stad, bijzonder eigendom zijnde, buitengewoon hoog in prijs, en bijna niet te betalen zijn. Doch deze zwarigheid hebben de inwoners uit den weg geruimd. Door het regentschap uitgenoodigd, hebben zij aan hetzelfde een adres gezonden, door alle notabelen en eigenaars onderreekend, waarin zij verklaren, dat zij hunne huizen en eigendommen ter beschikking van de koninklijke regering stellen, tegen eene schadevergoeding welke door de regering zelve op eene billijke wijze zal kunnen bepaald worden. Deze aanbieding heeft gewerkt, en er zijn twee commissien benoemd, om de prijzen der woningen te bepalen, welke men in eigendom begeert; en om den grond te waarden, welken men tot het aanleggen van openbare en andere gebouwen, volgens een algemeen plan der nieuwe stad, zal benodigd hebben.

D U I T S C H L A N D.

WEENEN den 5. Augustus.

Het koude regenschikte weder duurt bij ons onafgebroken voort; doch de daardoor veroorzaakte schade aan wijngaard en veldvruchten is nog niet zoo groot, om over eenen slechten oogst te moeten klagen, en aan eenen dake wijnlezing te twifelen. De Donau is buitengewoon gezwellen, en op eenige plaatsen reeds buiten zijne oevers getreden. Bij Nussdorf, een uur van hier, zou een vreeslijk verongeluk zijn.

— Nadat onze fondsen sedert eenige dagen op dezelfde hoogte gebleven waren, werden er eergisteren vele papieren ter verkoop aan de markt gebracht. Onze speculanten maakten daarvan gebruik en spraken van oproeren te Parijs. De fondsen daalden voor eenigen tijd, doch klommen daarna tot derzelver vorige hoogte; de 5 pCt. metall. 94½; de 3 pCt. 86½ en de bankactien 1227 — 1230.

— De Bucharést schrijft men van den 25. juli, dat het russische leger-korps, dat aan den Donau stond en naar Turkije bestemd was, heeft om den terugmarsch aan te nemen. De generaal *Kisjefoff* was naar Odesla vertrokken, om den graaf *Orloff* te spreken.

WEENEN den 6. Augustus.

— De 5 pCt. metall. 94½; de 3 pCt. 86½; de bankact. 1227 — 1230.

— Van de grenzen van Tyrol schrijft men van den 31. juli het volgende:

In onze omstreken zijn vele troepen gekantonneerd, die onze velden verlevendigen, welke reeds met werklieden als zijn opgevuld. Deze verzameling van menschen wordt te weeg gebracht door de bouwling der fortificaties bij Unterah. Weinig punten zijn zoo geschikt om versterkt te worden dan Unterah. De nauwe defilé, door de Eifach bespoeld, en van eenen forterés voorzien, sluit den weg af, om van Duitschland in Tyrol te komen; en een vijandelijk leger kan door het garnizoen van die plaats eenen geruimen tijd opgehouden worden. Tusschen Muhlbach en Unterah zijn kazernen voor 1500 man gebouwd, doch men is er nog werkzaam, om plaats voor 4000 man troepen te maken, welke aldaar verwacht worden. Terwijl men in Tyrol en in Karinthie vele militaire bewegingen bespeurt, zoo is het in Stiermark stiller, men ontmoet er slechts eenige kolonnen, die uit Kroatie komen.

— Uit Bosnië hebben wij berichten tot den 10. juli. De nieuwe door de Porte benoemde Visier heeft aan de inwoners de amnestie doen bekend maken, welke de Groot-Heer hun heeft verleend. Hij heeft tevens de oprigting bevolen van een korps troepen, hetwelk bestemd is tegen Grahovo op te trekken, welker bewoners zich niet hebben wilden onderwerpen.

MUNCHEN den 6. Augustus.

Door den aanhoudenden regen, die 33 dagen heeft geduurd, is het water van de Isar tot eene buitengewone hoogte geklommen, en heeft eene overstroming te weeg gebracht, die groote schade heeft veroorzaakt. Men verzekert, dat de gemeenten van Munchen en van Ammeet dan 100,000 fl. schade hebben, en dat de gemeenten langs de rivier, door deze overstroming meer dan een millioen fortijnen verloren hebben. Men ziet overblijfsels van huizen, van molens, en van bruggen, die de stroom met een verbazende snelheid medevert.

— De baron van Elchbaldt, bankier aan ons hof, die zoo vele diensten aan Griekenland bewezen heeft, heeft den titel van *Staatsraad van Griekenland* ontvangen.

— Vele jonge ambachtslieden begeven zich naar Griekenland, om zich aldaar neder te zetten; zij worden daartoe, door de Bejeren, die zich in Griekenland bevinden, aangemoedigd.

— Uit Griekenland hebben wij berichten, volgens welke de bejersche troepen, die de Pelikaren hebben verdreven, thans gedeeltelijk in huize garnizoenen, gedeeltelijk op de grens-stations zijn verdeeld; zij genieten de beste gezondheid. De bejersche troepen worden overal door de Grieken als bevrijders en beschermers tegen onderdrukking en plundering ontvangen. En op het best behandeld; zulks draagt veel bij, dat zij de europesche gemakken in dit half geruineerd land ligtelijk vergeten. — De griekische soldaten hebben weinig lust om bij de griekische gevegelde troepen te dienen; afschiden zij, bij gelegenheid van de amnestie van 1. juni, met troepen uit Theffale en Albanie zijn terug gekomen, hebben slechts een honderdtal dienst genomen, terwijl de overige hunne wapens hebben afgegeven, en naar hunne haardsteden zijn terug gekeerd.

FRANKFORT den 10. Augustus.

Gelijk men verwacht had, heeft de Zwitsersche Landdag dadelijk troepen in beweging gesteld, om de oorlogvoerende kantons te bezetten. Uit Zurich schrijft men, dat de Landdag bellonen heeft, niet alleen de kantons uitwendig, maar ook inwendig te doen bezetten. De troepen, voor het Kanton Bazel bestemd, bestaan in 11 bataillons infanterie, 2 kompagnien tirailleurs, 3 eskadrons kavalerie en 6 kompagnien artillerie. Den 8. Aug. zijn 2 kolonnen, te zamen uit 3600 man bestaande, van Zurich vertrokken. Lucern was met 3800 man bezet, en overal bespeurde men beweging onder de troepen. — Men verzekert, dat ook drie Badensche regementen naar de Zwitsersche grenzen zijn getrokken. Indien dit waar is, zal zulks alleen uit voorzorg geschieden.

— Uit Bazel schrijft men van den 7. dezer, dat, gelijk men gewacht heeft, de vijandelijke tirailleurs (de Liestalers) tot aan de stad zijn gekomen, en op de personen hebben gevutrd, die op het land werkzaam waren. Men was in de stad op zijne hoede, en hield men zich ter verdediging gereed. Men verneemt, dat de Bazellers hunne dooden en gekwetsen hebben terug gevorderd, doch dat de Liestalers daarvoor hebben geëischt 50,000 francs. Men hoopte, dat de afgevaardigden van den Landdag, die in Bazel waren aangekomen, als bemiddelaars tusschen beide komen, daar deze zich van Bazel naar Liestal hadden begeven, met oogmerk om den vrede te herstellen.

— Ons dagblad *le Journal de Frankfort* weergaet van tijd tot tijd de onwaarheden, die de fransche dagbladen hoopende Rusland en Polen mededeelen. Ons blad van den 8. dezer zegt, dat de *Message* hierover ontevreden is, en het den *Moniteur* kwalijk neemt, dat deze de wederlegging heeft overgenomen. — De *Message* (dit is de geheele historie) heeft de romantische literatuur in de staatkunde willen invoeren. Vindende, dat, ten optrede der Russen en Polen, de stof was uitgeput, besloot de schrijver iets pieus te bedenken. „Laten wij, zeide hij, eene schijnbare en verchrikkelijke episode bedenken. Een meisje, zoo schoon als een engel, wijdt zich aan haar vaderland, span met de verdieders te zamen, wordt gevat en voor eenen krijgsraad gebracht. Veroordeeld om doodgeschoten te worden, zal men haar, te midden der soldaten, die haar ter dood moeten brengen, merwaardig zien gedragen. Welk schoon onderwerp!... En haar onderdom? — Achtien jaren. — Haar naam? *Kerrecka*. Overblijfsel bedacht! Zij zal het gelooven, en het vaderlandlevend Europa zal tranen storten.“ Dit is het

had, volgens den *Messenger* en andere franche dagbladen, te Lublin, in Polen, plaats gehad. De berichten van daar verklaren, dat alles een verzinzel is van den *Messenger*. De *Moniteur* neemt deze weerlegging over; doch de *Messenger*, reeds trotsch omdat hij het eerste in Parijs had kunnen vertellen, dat men in Lublin de meisjes fusilleert, ten bewijze van de barbaarsheid der Russen, is verstoord op den *Moniteur*, en noemt het *eene laffigheid* zulke fraaie verhalen te logenstraffen. „Welke laffigheid”, zegt ons dagblad, om aan Frankrijk te berichten, dat de *Messenger* zijne lezers andermaal heeft misleid, en dat men te Lublin de mooie meisjes niet fusilleert! — Goede *Messenger*! stel u gerust; de boosheid is thans zeer nadeelig; en daar gij zoo veel belang stelt in de poolse meisjes, zoo weet, dat alle, die de Russen hebben doodgeschoten, zeer welvarende zijn.”

FRANKFORT den 11. Augustus.

Uit Freiburg schrijft men van den 5. Aug. „Het opperhof-gericht heeft den geneesheer dr. *Kuchling*, van Kork, wegens zijn rustverstorend gedrag en Majesteits belediging, veroordeeld tot 6 maanden kortrechtstraf. De heer *Busch*, tot gelijke straf veroordeeld, is te Bruchsal in het korectiehuis opgesloten; hij is van de lijst der regtsgeleerden (*rechtspraktikanten*) geschrapt. Dr. *Herr*, die ontvlugt is, heeft zich in den Elzas nedergezet, om er als geneesheer te fungeren.

— De procureur-generaal bij het hof van assises te Landau heeft den 7. dezer in zijne rede, betrekkelijk de zaak van *Wirth*, *Siebenpfeifer*, enz. onder anderen opgemerkt, dat de franche revolutie overal, doch inzonderheid in het naburige, in zeden, gebruiken en instellingen een verwante Rijn-district haren invloed heeft uitgeoefend. Zelfs op de Landdagen had die gebeurtenis gewerkt. De dagbladen in het Rijn-gewest hadden aldaar gepredikt, dat alleen van eene radicale hervorming iets goeds te verwachten was, en dat, zonder dat, geen stoffelijk of zedelijk welzijn denkbaar was. De schoolmeesteren hadden overeenstemming in de zaak gebracht. Derzelver vrucht was geweest het drukpers-genootschap; het Hambacherfeest was er op gevolgd. Op dit feest werd door de woordvoerders de noodzakelijkheid eener omkeering van Duitschland tot eene republiek verkondigd, en wel met de snoodheid van een *Marat*, met de afschuwelijke hoon, met de ontzettendste en bloedigste taal der franche revolutie. Vrijheid en gelijkheid waren daarbij de leus. Onder voorwendsel van het volk omtrent zijne regten in te lichten, werd de omverwerping van alle wetten beproefd. — Op de zaak van *Wirth*, enz. in het bijzondere komende, trachtte hij te betoogen, dat er regtspraakfeite, onbewimpelde opruiming had plaats gehad, omtrent welker bedoeling geen twihsel bestond.

— Uit Lorrach schrijft men van den 7. Augustus: „Uit Bazel verneemt men, dat de twee commissarissen van den Landdag, die aldaar zijn aangekomen, de verzekering aan de inwoners hebben gegeven, dat aan geene Polen meer zal vergund worden in het kanton te komen. Intusschen is hun getal te Liestal meer en meer toegenomen. De uitslag der zending der commissarissen naar Liestal en Dornschbrunn is nog niet bekend. Te Bazel is men rustiger; den vorigen nacht is de militie onder de wapenen gebleven. Morgen of overmorgen zal beslist worden of de stad bondgenootschappelijke troepen zal innemen; de gevoelens zijn dienaangaande verdeeld. Het gevaar, waarin de stad Bazel verkeerde, door de Liestalers en de Polen bemagtigd te worden, schijnt verdwenen, daar de bondgenootschappelijke troepen, ten getalle van 10,000 man, zijn opgerukt, om de orde te herstellen.

— Een brief uit Liestal (Zwitserland) zegt, dat een honderdtal Polen, die sedert eenigen tijd in het distrikt Birsack woonden, deel hebben genomen aan het gevecht van den 3. dezer, tegen Bazel, en het gescht hebben aangevoerd.

— Ten aanzien van Bazel heeft de Landdag het volgende besluit genomen:

„Uit aanmerking, dat in het kanton Bazel, door vijandelijke bedrijven der partijen in het landschap, en door eenen gewapenden uittocht van den kant der stad, de vrede des lands gewelddadig is verstoord; uit aanmerking, dat het bondsverdrag van den jare 1815 art. 8 den Landdag de verplichting oplegt, om rust en orde in het gezamenlijke vaderland te handhaven, en voor de inwendige veiligheid van het bondgenootschap alle noodige maatregelen te nemen; — besluit de Landdag: 1o. Het kanton Bazel, stad en landschap, zal door de bondgenootschappelijke troepen bezet worden; 2o. het bewind zal daartoe de noodige korpsen, gelijk bij de voordragt van den bondgenootschappelijken krijgsraad opgegeven is, uit de kantons Bern, Freiburg, Solothurn, Schaffhausen, Aargau, Waadt en Genève opontbieden, en den bevelhebber benoemen; 3o. de troepen staan onder de orders van de bondgenootschappelijke commissarissen, door den Landdag voor het kanton Bazel benoemd; 4o. het gezamenlijke bondgenootschap zal bij proclamatie van de genomene maatregelen verwittigd worden; 5o. het bewind is met de uitvoering van het tegenwoordig besluit belast.”

F R A N K R I J K.

PARIS den 12. Augustus.

De gebeurtenissen in Zwitserland en Portugal verwekken veel drukte aan ons ministerie. Men heeft en naar den kant van Zwitserland en naar den kant van Portugal en Spanje troepen gezonden, om, in tijd van nood, gereed te zijn. — De poolse uitgewekenen hebben in Zwitserland de onrust vergroot en den burger-oorlog opgewekt. Vooraf hadden zij een adres aan den Landdag gezonden, om hunne diensten en armen aan te bieden; hierin niet geslaagd zijnde, hebben vele hunner zich naar Liestal begeven, en de bewoners met raad en daad ondersteund.

— Het dagblad *le Temps* prijst het gedrag der Polen in Zwitserland en zegt: „De uitgewekene Polen hebben de gastvrijheid, welke zij bij de Zwitsersche landlieden van Liestal genieten, met dapperheid betaald, en de inwoners van Bazel met een groot verlies helpen terug drijven. (Opmerkelijk is het, dat de Polen, niet alleen in hun eigen land, maar overal waar zij komen, onrust veroorzaken en den burger-oorlog bewerken.)

— Van tijd tot tijd vinden wij in onze dagbladen bewijzen van het nadeelige van het eten van champignons, en evenwel gaat men met het gebruik van die spijze voort. Den 30. Julij had een inwoner van Rambluzin, in een bosch champignons gezocht, en dezelve voor zich en zijne twee zonen doen gereed maken. Kort na het gebruik van deze spijze, werd de vader ongesteld en ijde. De oudste zoon, niet vermoedende, dat zulks door het gebruik der champignons was veroorzaakt, sprong te paard en teed naar Souilly, om een geneesheer te halen. Het vergift werkte inmiddels ook bij hem, zoodat hij, bij den geneesheer gekomen, dezen nauwelijks kon antwoorden. Zijn verward gesprek, zijn wonderlijk uitzigt troffen den geneesheer. Hij vertrok spoedig, en de geneesheer, die hem met zijn rijtuig volgde, vond hem, op eenigen afstand van het dorp, van het paard geslagen, dwars over den weg liggende, hevig ijende. Met veel moeite plaatste hij den jongeling in zijn rijtuig, en reed naar Rambluzin. De vader en de andere zoon waren zonder kennis. Men slaagde hen te doen vomegen, en na het aanwenden van andere geneeskundige hulp, herstelden allen twee of drie dagen daarna.

Daarentegen zijn de twee zonen van den heer *Saintot* te Vassincourt, welke ook champignons hadden gebruikt, drie dagen daarna overleden; de een was 16 en de andere 7 jaren oud.

N E D E R L A N D E N.

's GRAVENHAGE den 13. Augustus.

Sinds eenigen tijd ziet hier ter stede het licht het verslag der nasporingen, omtrent de oorspronkelijke uitvinding en het vroegste gebruik der Stereotypische drukwijze, op uitnodiging van de Regering, door den baron van *Westreenen van Tiellandt* opgemaakt. Z. M. heeft deswege zijne goedkeuring wel willen betuigen en tevens het drukken van hetzelfde ter algemeene Lands-Drukkerij toegestaan. In het begin van het verslag, zegt de schrijver, dat de uitvinding der stereotypische drukwijze gewis onder die ontdekkingen behoort, die aanmerkelijk medewerken ter voltooiing der boekdrukkunst, daar zij, in de eerste plaats, bij een wel gezetten en goed gecorrigeerden drukvorm, de mislagen, door het uitvallen of verschuiven der letters, bij eene gewone drukwijze veelvuldig gebeurende, door het vastendigmaken der karakters, gestadig blijft weeren; en ten andere wijl de drukplaten niet verbroken wordende, maar blijvende bestaan, de onkosten van het papier en het afdrukken zich alleen tot de vereischt wordende exemplaren bepalen, terwijl de groote en soms onnoodige voorschotten deswege hierdoor vermijd worden, daar, bij meerdere aanvraag, de steeds voorhanden zijnde platen, zonder nieuwe kost van zetloon, weder gebezigd kunnen worden; door welk middel de drukken, op deze wijze vervaardigd, voor minder dan de helft van den prijs der gewone verkrijgbare zijn; wijl deskundigen berekend hebben, dat ter bestrijding der kosten van eenen gewonen druk het verkoopen van ongeveer 250 exemplaren, doch bij dezen niet meer dan 80 of 100, noodig zijn. Vervolgens onderzoekt de schrijver, aan welk land de eer van deze schoone uitvinding mag worden toegeschreven. Wel heeft de kundige Drukker en Lettergieter *Didot*, in 1795, met die uitvinding willen pralen, doch reeds vóór dien tijd, in 1785, waren daarvan te Glasgow proeven genomen. In 1783 had een Elzasser proefnemingen in het werk gesteld, om met vaste platen te drukken, en dit wel ter uitbreiding van een in 1739 te Edinburg uitgekomen werkje, hetwelk ook met vaste drukplaten was uitgevoerd, en hetgeen de vrucht van eene veertienjarige overdenking was, die alzoo tot 1725 opklimt. In ons Vaderland daarentegen, vond zekere predikant *Johan Müller*, te Leijden, deze drukwijze reeds veel vroeger uit, want in 1701 werd een gebedenboekje, alzoo gedrukt, in het licht gegeven. In 1708 en 1716 zijn deze aanvankelijke proeven al verder uitgebreid en verbeterd geworden. Verschillende werken zagen op dergelijke wijze gedrukt het licht. De onderscheidene platen, voor zoo verre die nog daarvan bestaan, zijn door den schrijver met de grootste zorg bijeen gegaard en door hetzelfde henders goedgunstig aan de regering afgegaan. Verschillende in het verslag voorkomende stukken, die als de onwraakbaarste in deze zaak kunnen worden aangemerkt, leveren het bewijs op, dat die drukwijze eene vaderlandsche uitvinding is. Het verslag, dat door drie afdrukken van aanwezige platen of bewijsstukken besloten wordt, eindigt aldus:

„Schoon dus op den afstand van omtrent eene eeuw, is deze onze landgenoot, de verdienstelijke herlever dier typografische behandeling, als het ware stap voor stap voorgegaan; en wij behoeven ons derhalve de overtuiging niet te onthouden, dat aan Nederland de eer, niet alleen der oorspronkelijke uitvinding, maar zelfs van de eerste beschaving, alsmede van het vroegste gebruik der stereotypische drukwijze toekomt, en dan wensch ik mij in het bijzonder geluk, dat een meer opzettelijk onderzoek, op eervolle uitnodiging van het gouvernement, door mij ondernomen, mij volkomen heeft bevestigd in de meening, welke ik hieromtrent reeds 27 jaren geleden koesterde, en die ik toen, als een aankomend jongeling, mijnen landgenoot mededeelde, en dat eene nadere ontwikkeling dezer zaak, waartoe ik mij altoos, door gebrek aan de beschouwing der oorspronkelijke overblijfsels, buiten staat bevond, den roem van mijn Vaderland in dit opzigt nog verder heeft uitgebreid door de ontdekking, dat ook de eerste verbeteringen dezer uitvinding reeds in Nederland zijn in het werk gesteld.”

— Tusschen 11. Vrijdag en Zaterdag nacht, ontstond er te Scheveningen brand in eene nieuw in aanbouw zijnde pink, van den reeder *P. Varkevisser*, staande op de kerkwerf; door het drooge hout, nam de vlam zoo spoedig toe, dat er geen tijd was om de gewone middelen ter blussching af te wachten, waarop de reeder het besluit nam, een zeil over het dek en de luiken te halen; welks eerste proef echter door het geheel verbranden van het zeil mislukte. Eene tweede proef met een grooter zeil, waarop dadelijk eene hoeveelheid zand geworpen werd, slaagde beter, en wel zoodanig, dat de vlam gesmoord werd. Intusschen was de brandspuit in gereedheid gebracht en een aantal ingezetenen toegesnel, om water aan te dragen. Het zeil en de luiken werden nu opgenomen, om het daaronder smulende vuur verder te blusschen, hetgeen volkomen gelukte, en waardoor dit schoone vaartuig behouden is gebleven. De pink is alleen van binnen uitgebrand, zoodat de schade met ruim f 1000 hersteld zal kunnen worden. Bij dezen brand heeft eene goede orde plaats gehad, en hebben zich eenige personen door stoutmoedigheid bijzonder onderscheiden.

's GRAVENHAGE den 14. Augustus.

Naar men verneemt, zal Z. M. de Koning den 26. Augustus, op de Gorfelsche heide tusschen Deventer en Zutphen, eene groote wapenschouwing houden over de verschillende korpsen, die tot de bezetting van het kasteel van Antwerpen hebben behoord, nadat aan deze dapperen vooraf, door den generaal baron *Chassé* zeiven, de gedenkenningen zullen zijn uitgereikt, waarmede zij volgens het Koninklijk besluit van den 31. Mei jongstleden worden begiftigd. Tot uitvoering van dit voornemen, zullen de batallions en kompagnien der 7de, 9de en 10de afdeeling infanterie, die tot de bezetting der citadel behoord hebben, en thans te Kampen, Amersfoort, Arnhem en Doesburg in garnizoen liggen, alsmede de artilleristen uit Delft, en het detachement van het korps mineurs en sappeurs uit Nijmegen, den 24. dezer te Zutphen en Deventer bijeen trekken. Met hunne aldaar reeds aanwezige wapenbroeders vereenigd, zullen zij in den vroegen ochtend van den 26sten, onder aanvoering van den generaal-majoor *de Favange*, naar de Gorfelsche heide oprukken, ten einde aldaar het genoemde eereteeken te ontvangen, en de aankomst Zijner Majesteit af te wachten. Na den afloop der wapenschouwing zal aan de manschappen eene buitengewone uitdeeling van wijn, brood en kaas worden gedaan; zij zullen daarna naar hunne vroegere standplaatsen terugkeeren, alwaar alsdan aan een gedeelte dezer krijgslieden, voor zoo verre zij zulks nog niet hebben genoten, een tijdelijk verlof zal worden toegestaan.

AMSTERDAM den 13. Augustus.

Men verneemt, dat het Koninklijk Nederlandsche Instituut van Wetenschappen, Letterkunde en Schoone Kunsten, op den 27. dezer maand eene openbare zitting zal houden, ter viering van deszelfs vijf en twintig jarig bestaan; zullende deze plegtigheid plaats hebben in de Lutherse Nieuwe kerk alhier, tot dat einde door den eerwaarden Kerkenraad dier gemeente gunstig afgegaan. Eene cantate zal te dier gelegenheid worden uitgevoerd, van welke de woorden door den dichter *C. Loos*, en de muziek door de toonkunstenaars *Fodor*, *Wilms* en *Bertelman* zullen vervaardigd zijn.

Heden werd alhier, op de gebruikelijke wijze, de 49ste algemeene jaarlijkse vergadering der maatschappij: *Tot nut van 't Algemeen*, in de Evangelisch-Lutherse kerk met het houden eener redevoering, door den voorzittenden hoofdbestuurder Mr. J. *Uitwerf Sterling*, geopend. De welsprekende redenaar had tot onderwerp gekozen: *de oorsprong en het doel van den Nederlandschen volksgeest en de aanwijzing der middelen, waardoor dezelve kan worden onderhouden*. Eene uitmuntend gecomponeerde kantate, waarvan de tekst door den heer *W. H. Warnsick* is vervaardigd, wisselde de redevoering af en besloot de plegigheid, waaraan eene groote schaar van toehoorders, uit alle rangen en standen, alsmede een breede rij aanzienlijke genoodigden deel namen.

In het eerste gedeelte der redevoering roemt de Spreker de eendragt der Noord-Nederlanders, hunne vernuchtheid aan den Koning en hunne liefde voor het vaderland. Hij wijst uit over den volksgeest, over de noodzakelijkheid om denzelven aan te kweeken, en toont de voordeelen aan, welke wij reeds daardoor verworven hebben.

De Spreker, na de voordeelen van den volksgeest opgesomd te hebben, beantwoordt in het tweede gedeelte zijner redevoering: hoe kan en moet die volksgeest behouden en aangekweekt worden?

In de eerste plaats is, volgens den Spreker, een behoudzaam gedrag jegens de Belgen noodzakelijk, op welke wijze ook aan de aanhangige geschillen een einde gemaakt worde. De Spreker wil geen duurzaam haat of verachting jegens de Belgen aangekweekt hebben, maar gelooft het raadzaam hun gehouden gedrag in het geheugen te prenten. Zij kunnen ons tot voorbeeld dienen; niets van hetgeen zij gedroomd hebben is verwezenlijkt; hun Vorst is vreedzaam aan hunne zeden en gebruiken; hunne instellingen dragen niet den geringsten schijn van die vrijheid, welke zij zoo vuriglijk schenen te verlangen; hunne hoogste ambten worden door vreemdelingen bekleed en hunne nijverheid kwijnt.

In de tweede plaats behooren wij ons te wachten voor de zucht, om de regering in hare handelingen te bedillen en naar eene denkbeeldige volkomenheid te streven, waardoor gewoonlyk of het kwaad vergroot of door een ander kwaad vervangen wordt. Vergeten wij daarentegen niet dat, hoe engër de band tusschen land en volk is, des te gemakkelijker werkelijke gebreken hersteld worden.

Ook moeten wij ons onthouden van eene onmatige zucht (waarvan wij zelfs op dit oogenblik nog niet geheel vrij zijn) om vreemdelingen na te booten, vooral wat de taal betreft. Onze taal is krachtig en deftig genoeg om in de hoogste standen der maatschappij gebezigt te worden, en daar altijd de taal het kenmerk der nationaliteit is, zoude het verzaken derzelve eenen gevoeligen slag voor den volksgeest zijn.

Voorzigtigheid is eensgezindheid zeer bevorderlijk voor den volksgeest. Wij behoorden ons steeds te beschouwen als leden van één groot huisgezin en altijd aan de spreuk van het zwitsersche broederschap, „hebt elkander lief” inderdaad zijn.

Ook godsvrucht en zedelijkheid zijn daartoe onmisbaar. Godsdienstigheid verhoogt een volk. En waarom zouden wij niet met dankbaarheid onze harten tot dien God verheffen die, terwijl naburen en vrienden ons afvielen, onze bondgenoot was, die ons één zin, één hart, één wil schonk, die ons kracht bijzette, die onze vijanden met schrik vervulde en onze zwakke pogingen ondersteunde.

Maar ook die verdraagzaamheid in het godsdienstige, waarvan onze voorzaten ons zulke treffende voorbeelden gegeven hebben, behoort onder ons uitgeoefend te worden.

Onder de uitreiking van eerepenningen was er eene van eene dubbele gouden medaille aan *Albertus Everts*, wegens het plegen eener grootmoedige daad, welke te regt de geheele aandacht van Hoofdbestuurder der Maatschappij tot zich getrokken heeft. Deze dappere jongeling namelijk, twee dagen na de overgave der citadel, waarop hij als vrijwilliger diende, zag eenen Franschen kapitein bij de vestingwerken dezer sterke wandelen, en uitgliddende, in eene diepe gracht vallen; waaruit hij, zonder spoedige redding, zeer zeker zoude omgekomen zijn. De grootmoedige *Everts*, vergeerende alle vijandschap, vergeerende de verbittering, welke zoo natuurlijk onze citadelliers tegen de Franschen bezielde, alleen bedacht op de redding van eenen hulpeloos en natuurgenoet, aarzelde geen oogenblik, sprong den officier na, en bragt hem behoudend aan wal. De Franschen, de grootmoedigheid van zijnen redder bewonderende, betuigde hem zijne dankbaarheid en bood hem zijne beurs aan. „Om uw geld redde ik u niet,” was het antwoord des edelen jongelings, terwijl zijne vaderlandsliefde hem ook nog onmiddellijk deed hierbij voegen: „Ik behoef geen geld, voor welke dagen heb ik eerst soldij van mijnen Koning ontvangen.” In een gesprek, hetwelk kort daarna de grootmoedige *Everts* met den hertog van Orleans had, herhaalde hij nagenoeg dezelfde woorden.

Wij zullen slechts hier bijvoegen, dat het der maatschappij tot eere strekt, en een bewijs is van de volkomene menschenkennis harer bestuurders, dat zij deze eenvoudige verheven daad naaf waarde heeft weten te schatten en dezelve haren grootsten eereprijs, eene dubbele gouden medaille, heeft waardig gekeurd, welke dan ook aan den edelen jongeling onder het daverend handgeklap der talrijke aanbouwers uitgereikt is geworden.

Uit het algemeen verslag, des namiddags in de tweede zitting voorgelezen, bleek, dat de maatschappij in den verleden jare, in plaats van verlies van departementen, drie, en volgens kennisgeving van den vorigen avond aan de hoofd-directie, nog één nieuw departement heeft aangewonnen; bestaande de maatschappij thans uit 186 departementen en 11326 leden. Zij bloeije voortdurend tot heil van ons lieve vaderland en werke, in het tot hier zoo loffelijke bereden voetspoor krachtig mede tot het onderhouden van den edelen en voorbeeldeloozen Nederlandschen volksgeest!

GRONINGEN den 12. Augustus.

Wij vernemen met genoegen, dat de herbouw van 47 afgebrande huizen; enz., in de gemeenten Leek en Marum, reeds is uitbesteed en aangevangen, alsmede dat eenige schippers, wier vaartuigen verbrand waren, weder in het bezit gesteld zijn van andere, voor hen door de Kommissie aangekochte schepen, zoodat deze ongelukkigen hun bedrijf kunnen hervatten.

UTRECHT den 14. Augustus.

Tijdens het afsteden van den heilighen regent *Sürlet de Choquer* werd door het toenmalig zogenoemd nationaal Belgisch congres besloten, niet alleen te verklaren, dat de regent zich aan België verdienstelijk had gemaakt, maar ook eene medaille tot aandenken aan zijn bestuur te laten slaan en die aan de leden van het congres ten geschenke te zenden. Deze medaille is sedert geslagen en zijn de provinciale gouverneurs onlangs bekijst geworden met die aan de gemelde leden te doen toekomen. Onder dezelve bevindt zich het nog tegenwoordige lid van de kamer der afgevaardigden *de Robaulx*. Deze heeft op de ontvangst der medaille, hem door middel van den gouverneur van Henegouwen toegezonden, vermeend denzelven een brief te moeten schrijven en dien in de dagbladen te plaatsen, waarin hij verklaart, de medaille te weigeren en ze ter beschikking van den gouverneur te laten. Zoo — zegt hij in dien brief — daarmede bedoeld werd het aandenken aan het regentschap te bewaren, ware zulks nutteloos; hij zou lang het kostelijk besit van den regent in zijns gehengens bewaren en niet vergeten de opervarenheid en trouweloosheid, waarmede men België door regering

loosheid, ellende en schande tot de contra-revolutie had willen brengen; terwijl hij voorts, als eene andere reden van weigering, die medaille niet dan met afkeer zou kunnen zien, bedenkende, dat degeen tot wiens eer die geslagen was, zich een jaarlijks pensioen van 10,000 guldens, ten koste der belasting-schuldigen, had laten welgevalen.

— De Belgische dagbladen van den 14. Aug. deelen voorts de volgende berichten mede:

„In den nacht van den 8. op den 9. dezer heeft er te Turnhout een geweldige brand gewoed, waarbij eenige gebouwen, als ook een stal met paarden en vee, met alles wat er in was, eene roof der vlammen zijn geworden. Door de aangebragte hulp is men den brand gelukkiglijk meester geworden, die anders het grootste gedeelte der stad in de asch zoude hebben gelegd.

„De aandacht van het publiek wordt in Brussel en in andere plaatsen van België gevestigd op de vele roovers, die op allerlei wijze hun handwerk voortzetten. Eenige hunner, zeer fatsoenlijk gekleed, dringen in de huizen, welke zij open vinden, en waarin zij het een en ander hopen aan te treffen, om behendiglijk mede te nemen. Zoo zij niemand zien, is alles huue gading; zoo zij een bediende ontmoeten, vragen zij of mijnheer N. . . in dit huis niet woont? en altijd weten zij zich te redden. Aldus hebben dezer dagen te Brussel twee belangrijke diefstallen van zijlver plaats gehad, en in een derde huis is een goud horologie weggehaald.

„Te Charleroy zijn den 8. dezer, in de mijne van de heeren *Casde & Co.* 38 personen omgekomen, doordien er eene onderaardsche overspooring plaats had, waarbij het water in den tijd van 2 minuten 70 voeten hoog steeg.”

1898 KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

Trekking der vijfde Klasse.

1ste, 16de en 17de Lijst. Geene.
18de Lijst. Nos. 2251, 3265, 6288 en 9986, ieder f 1000.
19de Lijst. No. 19793, f 1000. No. 2915, f 2500.
20ste Lijst. Geene.
21ste Lijst. No. 73387, f 100,000. Nos. 13468 en 15120, ieder f 1000.
22ste Lijst. Nos. 11973, 7791 en 12464, ieder f 1000.

REGISTRATIE EN LOTERIJEN.

De Minister van Financien, Geëtt. hebbende op deszelfs resolutie van heden, waarbij, krachtens Zr. Ms. besluit van den 26. November 1892, n°. 17, wordt vastgesteld eene 16ste Loterij;

Brengt bij deze ter kennis van een ieder, die verlangen mogt in genotende Loterij deel te nemen, dat, ten aanzien derzelve, zijn gemaakt de navolgende bepalingen:

1°. De 16ste Loterij zal bestaan uit twintig duizend loten en uit tien duizend prijzen en eene premie, overeenkomstig het plan aan deze gehecht;

2°. Ten behoeve van 's Rijks schatkist zal worden ingehouden vijfde van honderd van alle prijzen en premien van een honderd gulden en daar boven, en tien ten honderd van alle prijzen van zeventig gulden en daar beneden, altes onverminderd de bijlage van twee gulden, voor ieder klassikaal lot, hetwelk voor de laatste klasse verwisseld wordt;

3°. De loten zullen in geene kleinere deelen mogen gesplitst worden, dan in twintigsten;

4°. De toelating van splitters en debitanten zal moeten geschieden, met inachtneming van de bepalingen, in Zijner Majesteits besluiten van den 5. November 1818, n°. 37, 13. November 1827, n°. 50 en 6. Januarij 1831, n°. 68 vervat;

5°. De klassikale loten voor de eerste klasse, zullen voor den inlepprijs verkrijgbaar zijn, voor de houders van loten, die in de laatste klasse der 15ste Loterij niet zijn uitgekomen, mits tot het bekomen derzelve ten kantore van den ontvanger-generaal der Loterij te 's Gravenhage, of van een der collecteurs aanvraag gedaan worde, binnen de twee eerste weken na de opening der collecte;

6°. De voornoemde ontvanger-generaal zal, bij de opening der collecte voor de 16ste Loterij, voorloopig een getal van duizend loten afzonderen en beschikbaar houden, om daartoe aan ingezetenen van het Rijk, geene loterijhandelaren, doch hem bekend zijnde als loten voor eigene rekening te willen spelen, mitsgaders aan zoodanige personen, welke, uit hoofde hinner vroegere betrekkingen tot de Loterijen hier te lande, aanspraak daarop kunnen maken en hem daartoe bijzonder zullen kunnen worden aangewezen, geheele loten tegen den inlepprijs te kunnen afgeven zoo lang de voorraad strekt, mits de prijs van de alzo afgegevene loten aan hem in eens voor alle klassen voldaan worde;

7°. De ontvanger-generaal meergetoemd zal van de uitgifte der voornoemde loten eene behoorlijke opgave aan den Minister inzenden;

8°. De collecte der 16ste Loterij zal geopend worden op Maandag den 2. September 1893, en de sluiting van dezelve geschieden op Zaterdag den 12. derzelfde maand;

9°. De trekking van de eerste klasse der Loterij zal plaats hebben en geheel moeten afloopen, op Maandag, Dingsdag en Woensdag den 30. September en 1. en 2. October 1893; die der tweede klasse op Maandag, Dingsdag en Woensdag den 14., 15. en 16. derzelfde maand; die der derde klasse op Maandag, Dingsdag en Woensdag den 28., 29. en 30. derzelfde maand; die der vierde klasse op Maandag, Dingsdag en Woensdag den 11., 12. en 13. November 1893, en die der vijfde of laatste klasse op Maandag, Dingsdag, Woensdag en Donderdag den 25., 26., 27., en 28. November, en den 2., 3., 4., 5., 9., 10., 11., 12., 16., 17., 18. en 19. December 1893, terwijl de laatste honderd nummers op Vrijdag den 20. der laatstgenoemd maand zullen getrokken worden.

10°. De collecteurs, splitters en debitanten zullen bij het verkoopen of verhuren van loten niet meerder mogen vorderen dan:

Bij verkoop: 1. Van de loten voor alle klassen of doorgevoerde: Geheele loten, f 69. Halve, f 34.50. Vijfde, f 12.80. Tiende, f 6.40. Twintigste, f 3.45.

11. Van klassikale loten:

Voor de loten der eerste klasse. Geheele loten, f 14. Halve, f 7. Vijfde, f 2.80. Tiende, f 1.40. Twintigste, f 0.70.

Voor de loten der tweede klasse. Geheele loten, f 26. Halve, f 13. Vijfde, f 5.20. Tiende, f 2.60. Twintigste, f 1.30.

Voor de loten der derde klasse. Geheele loten, f 40. Halve, f 20. Vijfde, f 8. Tiende, f 4. Twintigste, f 2.

Voor de loten der vierde klasse. Geheele loten, f 56. Halve, f 28. Vijfde, f 11.20. Tiende, f 5.60. Twintigste, f 2.80.

Voor de loten der vijfde klasse. Geheele loten, f 71. Halve, f 35.50. Vijfde, f 14.20. Tiende, f 7.10. Twintigste, f 3.55.

Bij verhuring:

Voor de loten der eerste klasse. Geheele loten, f 4. Halve, f 2. Vijfde, f 0.80. Tiende, f 0.40. Twintigste, f 0.20.

Voor de loten der tweede klasse. Geheele loten, f 8. Halve, f 4. Vijfde, f 1.60. Tiende, f 0.80. Twintigste, f 0.40.

Voor de loten der derde klasse. Geheele loten, f 10. Halve, f 5. Vijfde, f 2. Tiende, f 1. Twintigste, f 0.50.

Voor de loten der vierde klasse. Geheele loten, f 14. Halve, f 7. Vijfde, f 2,80. Tiende, f 1,40. Twintigste, f 0,70.

Voor de eerste week der vijfde klasse. Geheele loten, f 18. Halve, f 9. Vijfde, f 3,60. Tiende, f 1,80. Twintigste, f 0,90.

Degenen, welke de hierboven bepaalde prijzen voor klassikale koop-loten betaald hebben, zullen, indien hun lot niet wordt uitgetrokken in de klasse, waarvoor hetzelfde genomen was, derzelver fournise-ment voor de volgende klasse kunnen voldoen, gelijk hetzelfde bij het plan is vastgesteld, namelijk, voor geheele loten:

Bij de verwisseling:

Voor de tweede klasse, met f 12; voor de derde klasse, met f 14; voor de vierde klasse, met f 16; voor de vijfde klasse, met f 15, en voor de gedeelten van loten naar evenredigheid van deze prijzen; alles zonder verdere bijbetaling van eenig opgeld.

11°. De prijs, waarvoor de loten gedurende de verdere trekking der 5de klasse zullen mogen verkocht en verhuurd worden, zal nader voor elke week afzonderlijk worden bepaald.

De collecteurs, solliciters en debitanten zullen zich moeten gedragen naar de vorenstaande bepalingen, welke, te dien einde, overeen-komstig art. 3. van Zijner Majesteits besluit van den 6. Januarij 1831, n°. 68, in de Nederlandsche Staats-Courant zullen worden geplaatst.

Dien ten gevolge worden de ingezetenen, welke geheele doorge-fourneerde loten, tegen den inlegprijs mochten verlangen, oplettend gemaakt op de bepaling, volgens welke de afgifte der loten onder de daarbij aangegevene beperkingen, aan den ontvanger-generaal der Loterij is opgedragen.

Degenen, die begeeren zouden geheele doorgefourneerde loten, tegen den inlegprijs, te eischen, zullen zich derzelve daartoe, in persoon of bij gemachtigde, tijdig moeten vervoegen ten kantore van voornel- den ontvanger-generaal hier ter stede.

De trekking dezer Loterij zal geschieden op de voorseen gebruikte wijze. Om dezelve te bewerkstelligen, worden de 30,000 nummers ieder afzonderlijk opgerold, in eenen bus gesloten en daarmede, voor de trekking van ieder der vier eerste klassen, de prijzen en voor de laatste de prijzen en meten, welke voor dezelve bestemd zijn, in een andere bus geworpen; zullende voorts telken reize, wanneer uit de eerstgemelde bus een nummer wordt getrokken, ter zelfder tijd uit de laatstgemelde, de voor hetzelfde bepaalde prijs of niet getrok-ken, en beide overhand afgelezen worden.

De inleg is in de eerste klasse f 5, in de tweede klasse f 12, in de derde klasse f 14, in de vierde klasse f 16, en in de vijfde of laatste klasse f 15, en zal daarenboven bij den inleg der laatste klasse moe-ten worden betaald 2 gulden premie ten behoeve van het Rijk, doch van het voldoen dezer 2 gulden zullen de loten, waarvan de volle inleg van 60 gulden in eens betaald wordt, vrij wezen.

De collecte zal geschieden ten Kantore van de Koninklijke Neder-landsche Loterij, te 's Gravenhage, in het Lange Voorhout, alsmede bij de bekende en gequalificeerde Collecteurs en Ontvangers.

De trekking der onderscheidene klassen zal geschieden veertien dagen na de een na de andere.

De verwisseling der ongetrokkene loten, op Maandag na het uittrek-ken van iedere klasse, aanvang nemende, moet, op verbeurte van het regt der verwisseling, des Vrijdags vóór de trekking der respectie-ve klassen zijn volbragt, waarnaar de inleggers, ter voorkoming hunner schade, zich zullen moeten gedragen.

De houders der loten, die tot den vollen inleg van 60 gulden aan-fonds betaald zijn, zullen, bij het trekken van een prijs in een der vier eerste klassen, het door hen te veel betaalde terug ontvangen.

De korting der prijzen van 100 gulden en daar boven is vijftien en van de mindere tien ten hondert, zullende de betaling derzelve ge-schieden aan den vertooner van het lot, ter plaats waar hetzelfde in den beginne zal zijn ingelegd, veertien dagen na het uittrekken van iedere klasse.

Niemand der prijztrekkers heeft het regt, vroegere betaling te vor-deren, zijnde de vroegere betaling eene goedwilligheid der gequalifi-ceerde Collecteurs of Ontvangers.

Er wordt laatste een ieder gewaarschuwd, dat al de prijzen, die binnen den tijd van vier jaren, aanvang nemende met den vijftienden dag na het uittrekken der laatste klasse, niet zullen wezen afgehaald, alsmede de gelden, die van de daaronder geheel gefourneerde loten zouden moeten worden terug gegeven, ten voordeele van 's Rijks schatkist, zullen zijn verbeurd, zonder dat eenige uitzondering hoeg-aamd daartegen zal worden toegelaten.

's Gravenhage den 27. Julij 1833.

De Minister van Financien,
VAN TETS VAN GOUDRIAAN.

ADVERTENTIE.

(1566) GROOT NATIONAAL FEEST.

Bij gelegenheid van de heugelijke Verjaring van Z. M. den Koning.

Op den 24. Augustus 1833.

Op dezen grooten Feestdag zullen de GEWOORDERS VAN DEN BUDGET, van Amsterdam, eerste Kunst-Vuurwerkers in Ond-Nederland, de eer hebben, een daartoe met veel kosten en arbeid expresselijk ver-vaarigd allersehrillerendst ALLEGORISCH VUURWERK af te stecken, in den Tuin van den Ondergeteekende, buiten de Wittevrouwenpoort.

Dovenogenoemde Kunstmeesters, wiens talenten in dit vak bij het kunst-minnend Publiek genoeg bekend zijn, zullen door het geven van ge-heel nieuwe Vuur-Verreningen, met het geëerde Publiek ook hunne hilde en belangstelling doen zien; en verzoeken de Ondergeteekende van zijn kant mede alles zal aanwenden, om zijnen Tuin smaakvol te ver-richten, en met toepasselijke decoratiën te versieren. Voorts zal het Orchest door Meesters van Utrecht en Amsterdam buitengewoon talrijk bezet zijn, hetwelk door Zang van den Heer G. P. de Reste en Me-jfvrouw S. Clier, van Amsterdam, zal worden afgewisseld.

Het Programma van het Vuurwerk zal nader door biljetten worden bekend gemaakt.

Utrecht den 15. Augustus 1833.

C. VAN LEEUWEN.

(1567) * * Allen die iets te vorderen hebben, of verschuldigd zijn aan den Ondergeteekende, vervoegen zich ten zijnen Huize, voor den 24. dezer maand, daar hij vóór den eersten September van woonplaats verandert.

G. G. HAANEN.

Utrecht den 11. Augustus 1833.

(1568) * * Die iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan JOHANNES MARTINUS PAS, in Leven Schoenmaker te Utrecht, en aldaar den 30. Julij 1833 overleden, verzoeken de daarvan opgave of be-taling te doen vóór den 15. September 1833, aan den Procureur VAN TOORNENBERGEN, te Utrecht.

(1569) * * J. WESSELING en H. WESSELING, Makelaars, zullen op Maandag den 19. Augustus 1833, des namiddags ten half drie ure, te Amsterdam, in de Witte Zwaan, op den Nieuwendijk, presenteren te verkoopen: Eene extra mooie, nieuw aangekomene partij Vuren en Groenen, Noordsche, Narva- en Riga-Birken, Juffers, Twaalf-Ellens, Kolters, een partij Riga'sche Duigen en Wagenschotten, en andere HOUTWAREN. Liggende in den Binnenkant en op de Wallen.

(1570) * * Maandag den 30. September 1833, zal in het Gemeente-huis te Jurphaas, des morgens ten 11 ure, aan de meesbiedende wor-den verkocht:

Een WIND-, WIP-, KOREN- en PELMOLEN, met een grooten Tuin, beplant met goede Vruchtbomen; daarmede, mitsgaders eene weldoorontwikkelde HUIZINGE, geappropriëerd tot twee Woningen, en groote Schuur, ingerigt voor Paarden- en Rijtuigen daarnaast, altesaande en gelegen bij elkander onder de gemeente van Jurphaas, aan den Straatweg bij den Doorslag, met de Zijlen, Takels en Touwen, Wigen, Waaghouten, Strijken, Koervoet, Handboort, Balans met schalen en gewigt; te aanvaarden 10. Mei 1834.

Vier bunders, 25 roeden, 78 ellen best WEI- of HOOILAND, waaronder 8 roeden BOUWLAND, gelegen onder de gemeente van Jurphaas, in het Nedereind, strekkende van den Rijn dijk, tot aan het Land van den Heer G. Schalk, bekend als beide zijden den Heer J. Schalk, te aanvaarden 23. December 1833.

Zullende eerst ieder afzonderlijk en daarna in massa worden geveild. Breder bij biljetten en nader onderrigt te bekomen ten Kantore van den Notaris W. F. L. LAPIDOTH, te IJsselstein, alwaar de bewijzen van eigendom, mitsgaders de konditien van verkoop acht dagen vóór de veiling dagelijks ter wisse en lezing zullen liggen.

(1571) * * De Burgemeester van Loenen, provincie Utrecht, geeft bij deze te kennen, dat het Gemeente-Bestuur heeft goedgevonden, GEENE KERMSpelen in dit jaar te doen plaats hebben, en dat dus ook geene Spelen, Kramen of publieke Vermakelijkheden zullen worden toegelaten.

Loenen den 9. Augustus 1833.

De Burgemeester voornoemd,
JOH. SANDERSON.

(1572) * * De KERMS, welke in de gemeente van Vreeland, pro-vincie Utrecht, van dit jaar anders op den 20. Augustus zouden invak-len, zal, uit voorzorg, even als voorleden jaar, geest plaats hebben.

De Burgemeester van Vreeland,
H. R U I J S.

(1573) * * Er wordt TE HUUR gepresenteerd eene GEMEUBE-LEERDE KAMER, hebbende een allerstaatszigt, met Kelder, Zol-der, Portaal en Tuin, in de Kost met Bediening. Te bevragen bij W. VAN DEN BRINCK, te Bunnik, bij Utrecht. Dadelijk te aanvaarden. Brieven franco.

(1574) * * De Ondergeteekenden maken hiermede aan hinde geëerde Begunstigers bekend, dat zij den Handel in BRANDHOUT aan hun-nen Broeder, HENDRIKUS TRIP hebben afgestaan, en dus voor zijne rekening en op deszelfs naam zal gedreven worden.

Wij nemen de vrijheid hem in de gunst en het vertrouwen aan te bevelen, hetgeen wij reden hebben te gelooven, hij zich zal trachten waardig te maken.

Onder dankbetuiging voor genoteerde gunst, in dat artikel, recomman-deren zich bij voortdurend in Kalk, Cement, Vriesche geeste Klunkers, Steenkolen, enz.

Utrecht
den 10. Augustus 1833.

De Erven H. TRIP,
Buiten de Tolsteegpoort.

(1575) * * De Ondergeteekende in staat gesteld zijnde, om onder-scheidene soorten van BRANDHOUT in het groot en klein, tot civiele prijzen te kunnen leveren, recommandeert zich in de eigenaars gunst en het vertrouwen, onder belofte eener zeer prompte Bediening.

Utrecht den 10. Augustus 1833.

H E N D R. T R I P.
Bestellingen worden aangenomen ten Kantore van de Erven H. TRIP.

PRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN.

AMSTERDAM den 14. Augustus 1833.

pCt.	NEDERLANDEN.	Gebt.	pCt.	PRUISSEN.	Gebt.
2½	Werk. Schuld 50½ à 51½	51½	5	Loten Rhlr. 91½ à 91½	91½
5	Geldi. 1832 95½ à 95½	95½		SPANJE.	
	Rest. Uitg. do. 1½ à 1½	1½	5	Cert. te Amst. 68½ à 68½	68½
4½	Kansbiljetten 23½ à 24	23½	3	dito . dito 43½ à 44	43½
38	Amort. Sijnd. 89½ à 89½	89½		Uitg. Schuld 13½ à 14	13½
5	Dko . dito. 72½ à 73½	72½	5	Gdl. Lond. 17½ à 17½	17½
6	Oorlogslasten 99½ à 100	99½		OOSTENRIJK.	
6	Negot. 1831 102½ à 102½	102½	5	Obl. Gall & Co. a	
6	Schatk.-Bijl. 101½ à 102½	102	2½	Certificaten a	
4½	Hand.-Maatf. 94½ à 94½	94½	2½	Metalliek 92½ à 93½	93½
3	FRANKRIJK.		5	Idem a	
	Inf. op 't Grb. 77½ à 77½	77½		NAPELS.	
5	RUSLAND.		5	Cert. in Napels 86½ à	
5	Ob. H. & Co. 100½ à 101½	101½		DENEMARKE.	
5	do. 1828-1829 100½ à 101½	100½	3	Neg. in Lond. a	
3	Cert. Inf. 1831 92½ à 92½	92½		ENGELAND.	
5	Inf. op 't Grb. 68½ à 68½	68½	3	Geconsolid. 90½ à 90½	90½
6	Certific. dito. a			GRIEKENLAND.	
5	Do. te Hamb. a		5	Obl. te Lond. 31½ à 36	

(Na de Beurs.) Niettegenstaande onze Binnenl. Fondsen van Lon-den iets snapper afkomen, toonde zich in het begin der Beurs vóór 2½ en 5 pCt. veel kooplust; voor de eerste is 51½ en voor de laatste 95½ bedongen. Later versauwden de koersen wederom, doordat er vele verkoopers op tijd te voorschijn kwamen. Men sprek veert op ongunstige berichten uit 's Gravenhage omtrent de Londen'sche onderhan-delingen. De markt in Syndicaat was zeer vast en er werd daarin veel omgezet. — Russische en Duitse Fondsen hebben niet gevarieerd en is daarin weinig omgezet. — Spaansche Fondsen circa ½ hooger, ten gevolge van betere koersen van Antwerpen. Op de Beurs van Parijs van 11. Maandag zijn de Perpet. 69½ à ½ gebleven. — In Griek-sche en Zuid-Amerika'sche Fondsen geene noemenswaardige variatie. Obligatiën donna Maria zijn zeer gevraagd en 39½ geboden. Er wa-ren echter geene verkoopers.

Het Geld op Beleening en Prolongatie 2½ à 2½ pCt.

T. E. BOSCH & Co.